

Lezen: Marcus 9:14-29 – Janneke

¹⁴Toen ze terugkwamen bij de andere leerlingen, zagen ze een grote menigte om hen heen staan. Er waren ook schriftgeleerden bij, die met hen aan het discussiëren waren. ¹⁵De mensen waren verbaasd toen ze hem zagen, en liepen meteen naar hem toe om hem te begroeten. ¹⁶Hij vroeg hun: 'Waarover zijn jullie met hen aan het discussiëren?' ¹⁷Iemand uit de menigte antwoordde: 'Meester, ik heb mijn zoon naar u gebracht omdat hij door een geest bezeten is en niet kan praten; ¹⁸steeds wanneer de geest hem overweldigt, gooit die hem op de grond, en dan komt het schuim hem op de mond te staan, hij knarst met zijn tanden en wordt helemaal stijf. Ik zei tegen uw leerlingen dat ze hem moesten uitdrijven, maar dat konden ze niet.' ¹⁹Hij zei tegen hen: 'Wat zijn jullie toch een ongelovig volk, hoe lang moet ik nog bij jullie blijven? Hoe lang moet ik jullie verdragen? Breng hem bij me.' ²⁰Ze brachten de jongen bij hem. Toen de geest hem zag, deed hij de jongen meteen stuip trekken, en met het schuim op de lippen viel hij op de grond en rolde heen en weer. ²¹Jezus vroeg aan zijn vader: 'Hoe lang heeft hij hier al last van?' Hij antwoordde: 'Al vanaf zijn vroegste jeugd, ²²en hij heeft hem zelfs vaak in het vuur gegooid en in het water met de bedoeling hem te doden; maar als u iets kunt doen, heb dan medelijden met ons en help ons.' ²³Toen zei Jezus tegen hem: 'Of ik iets kan doen? Alles is mogelijk voor wie gelooft.' ²⁴Meteen riep de vader van het kind uit: 'Ik geloof! Kom mijn ongelof te hulp.' ²⁵Toen Jezus zag dat er een grote groep mensen toestroomde, sprak hij de onreine geest op strenge toon toe en zei: 'Geest die doof en stom maakt, ik gebied je: ga uit hem weg en keer niet meer in hem terug.' ²⁶Onder geschreeuw en met hevige stuip trekkingen ging hij uit hem weg; de jongen bleef voor dood achter, zodat de mensen zeiden dat hij was gestorven. ²⁷Maar Jezus pakte hem bij de hand om hem overeind te helpen en hij stond op. ²⁸Hij ging een huis in, en toen ze weer alleen waren, vroegen zijn leerlingen hem: 'Waarom konden wij die geest niet uitdrijven?' ²⁹Hij antwoordde: 'Dit soort kan alleen door gebed worden uitgedreven.'

Overdenking

Het leven van Jezus nadert de grote climax. In de voorbije episodes is er als het ware een omslag geweest. Jezus heeft zijn lijden expliciet aangekondigd (8:31-32) en heeft een laatste bemoediging gekregen in de verheerlijking op de berg (9:2-13). Tussendoor heeft hij aan de leerlingen duidelijk gemaakt wat hem volgen allemaal gaat kosten (8:34-38).

Dit betekent dat de druk erg hoog wordt. Ze naderen een crisistijd. Crisis betekent letterlijk in het Grieks: beslissend. Nu komt het er op aan. Er gaat op diep niveau een beslissing plaatsvinden. De geestelijke strijd nadert zijn hoogtepunt. En gaat beslist worden het komende Pesachfeest. Het gaat om het heil van de wereld.

Je zou onze tijd ook een crisistijd kunnen noemen. Een jaar geleden waren we op bidstond voor het laatst met elkaar in de kerk. Sindsdien is er veel veranderd. Alles wat normaal léék, bleek bijzonder. We missen van alles. En worden erg op onszelf teruggeworpen. Hoe gaan we daar mee om?

9 leerlingen zijn in dit verhaal ook op zichzelf teruggeworpen. Jezus is met Petrus, Johannes en Jakobus een berg opgegaan en zij bleven in het dal achter. Als Jezus de berg afkomt ziet hij een grote menigte op zich af komen. Wat blijkt: er is een vader met een bezeten zoon. Die jongen is zo ziek, dat het hem zijn leven kan kosten. Een boze geest onderwerpt hem aan levensgevaarlijke epileptische aanvallen. De leerlingen hebben geprobeerd hem te genezen, maar het lukte niet.

Het lukt Jezus wel. In bewoordingen, die lijken op een opstanding uit de dood, wordt beschreven hoe hij de jongen overeind helpt. De jongen staat op! Waarom lukte het de leerlingen niet?

Jezus legt het later uit. Je kunt in crisistijd vertrouwen op je eigen geloof. Op je eigen inzicht. Je eigen karakter en je eigen uithoudingsvermogen. Allemaal belangrijke eigenschappen en genadegaven die je zeker helpen. Maar in het diepst van de crisis. Als je in een diep dal zit voor je gevoel. Dan kun je niet zonder live-verbinding met je hemelse Heer.

Geen routine. Niet uitgaan van verworvenheden. Nee, je zult opnieuw en intensief contact moeten zoeken met God. Doe je dat niet, dan zul je in crisistijd merken dat je niet zo sterk staat als je dacht te staan. Je geloof en je band met Jezus is geen status-quo. Straks zal Jezus niet maar op een berg zijn, maar teruggaan naar de hemel. Dat nieuwe normaal vraagt om een intensieve en bijzondere band door gebed. Anders ben je niet opgewassen tegen crisistijden.

Het mooie is dat in het gedeelte zelf staat hoe je hulp kunt vragen. Want, weet je, mijn geloof is lang niet zo groot dat ik altijd maar open sta richting de hemel en contact heb met Jezus. Zelfs in deze lastige tijden vind ik het regelmatig moeilijk om te bidden. De vader van de jongen bidt het ons echter voor. Ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp!

Dat zijn de juiste woorden, maar vooral ook de juiste houding. Je gelooft niet routinematig. En je beroept je zeker niet op je eigen krachtige geloof. Nee, je steekt hulpeloos je handen omhoog. Geen idee soms waar je je kracht vandaan moet halen, of hoe je goede woorden of wegen vindt. Je valt niet terug op iets van jezelf. Maar roept de hulp in van je Heer.

En dan verhoort hij. Die jongen wordt genezen. Staat op uit de dood. En krijgt nieuw leven. Zo leren wij als leerlingen ons afhankelijk op te stellen. En alles van onze Heer te verwachten. Dat gebed zal hij nooit links laten liggen. Hoe wankel je geloof ook is.

Amen